

ทางอารยธรรมของกลุ่มชนที่อาศัยอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำโขง
แม่น้ำสายสำคัญที่มีความยาวถึง 759,000 ตร.กม. มีต้นกำเนิด
มาจากเทือกเขาหิมาลัยในทิเบต ไหลผ่านมณฑลยูนนาน
สิบสองปันนา ประเทศจีน แ่งเส้นเขตแดนพม่า-ลาว ไทย-
ลาว แล้วไหลเข้าสู่ดินแดนลาว พาดผ่านไปที่กัมพูชาก่อนไป
ออกทะเลบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำกัมบังกรที่เวียดนาม
พิพิธภัณฑ์อารยธรรมลุ่มน้ำโขง จัดเป็นแหล่งรวบรวม

ความรู้ในรูปแบบพิพิธภัณฑ์วิจัยเพื่อนำความรู้นั้นมาประยุกต์
และจัดทำนันทนาการในรูปแบบพิพิธภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน
นอกจากนี้ยังต้องการสร้างจิตสำนึกทางอัตลักษณ์และศักดิ์ศรี
ความเป็นมนุษย์ให้เข้มแข็งมากขึ้น

“ทุกวันนี้ผู้คนต่างรู้สึกว่าการวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์
ของตนกำลังค่อยๆ สูญสลายไป เราต้องการให้ผู้คนที่กำลัง
อ่อนล้ากลับมีชีวิตชีวา เพราะทุกวันนี้พวกเขาถูกทำให้เป็น

เหมือนคนชายขอบ เป็นวัตถุทางการท่องเที่ยว”

หัวหน้าโครงการ กล่าว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ว่าเป็นการ
พูดถึงผู้คน จึงนำเสนอเรื่องราวผ่านนันทนาการกึ่งถาวรที่มี
ชื่อว่า **วิถีชีวิตลุ่มน้ำโขงกับการเปลี่ยนแปลง**

เริ่มต้นที่ **ชีวิตวัฒนธรรม** เป็นการเกริ่นนำถึงสภาพ
ทั่วไปทางธรรมชาติของลุ่มแม่น้ำโขง และ นาค กลุ่มคน
ในตำนานสัญลักษณ์ของชนดั้งเดิมที่ภายหลังหันมาศรัทธา
ในพระพุทธศาสนา และกลายมาเป็นผู้ทำหน้าที่ปกป้อง
พระพุทธศาสนา

“ด้วยสภาพภูมิศาสตร์ที่เป็นเทือกเขาสูงสลับกับที่
ราบลุ่มตามหุบเขาและแม่น้ำ ทำให้ดินแดนแถบนี้เป็นแหล่ง
กำเนิดของอาหาร ยารักษาโรค ข้าว และ ไม้ ก็กำเนิดขึ้นใน
แถบนี้ ในคริสต์ศตวรรษที่ 13 การขยายตัวทางการค้าโดย
พ่อค้าจีนย่อก จากยูนนานและพ่อค้าเงี้ยวจากรัฐฉาน เดินทาง
แลกเปลี่ยนสินค้าจนทำให้เกิดเมืองท่าสำคัญ ได้แก่ ล้านนา
หลวงพระบาง เชียงตุงและสิบสองปันนา พอถึงยุคอาณาจักร
เกิดศูนย์กลางการค้าแห่งใหม่ที่เมือง มะละแหม่ง ส่งผลให้
เส้นทางการค้ากับสิบสองปันนาลดบทบาทลง แต่หลังจาก
เกิดสนธิสัญญาเบาริงเมื่อปี ค.ศ. 1855 ระหว่างกรุงเทพฯกับ
อังกฤษ กรุงเทพฯก็กลายเป็นแหล่งกระจายสินค้าแห่งใหม่
แทนมะละแหม่ง”

พลวัฒน์ อธิบายให้เราพอมองเห็นภาพความเชื่อมโยงใน